

Sài Gòn Nỗi Nhớ

trần dũng tiến

Tùng chiều nhìn mây trắng bay, Dặt dìu dăm bóng chim bay về đâu non!
Rồi chiều nay mưa cứ rơi? Tùng giọt mưa chém ngang tâm hồn của tôi.

Chạnh lòng nhớ tới quê xưa: Đã bao mùa nắng mưa chợt đến trong đời?
Là giọt thương nhớ quê thôi? Gối trong cành lá khô một kiếp con người?

Gởi người bằng bao thiết tha, Từ nơi rất xa ôi bên kia bờ trùng dương.
Buồn này ai chia với tôi? Buồn ơi chán ơi ôi bao cô độc lẻ loi?

Sài Gòn giờ nắng hay mưa? Từ đó ra đi còn chẳng nỗi nhớ?
Bạn bè giờ cũng xa xôi Rượu đắng trên môi ngời nhìn mưa tới...

Nhớ lá me xanh chiều mưa, Nhớ tiếng rao hàng buổi trưa.
Mưa mãi rơi qua chiều nay, Mưa giết nhau trong rượu say.

Nhớ phố đêm nhiều mộng mị, Một thuở lớn lên một thuở biết yêu?
Chân bước đi tìm định mệnh... Dòng đời cứ trôi; cuộc tình cứ phai..?

Sài Gòn giờ đã vắng xa, Cuộc tình cũng đã phai theo màu thời gian;
Chỉ còn là bao ước mong? Cuộc đời viễn xứ bao năm chẳng về thăm?

29

Bụi bặm lấp kín tương lai ? Bóng chim mỗi cánh bay về phía xa vời
 Giọt lệ che kín ăn năn ? Khóc đi đường phố ời đời có vui gì ?

33

Một mùa Xuân nữa đã qua , Để mùa Đông đến mang theo nhiều biệt ly !
 Rồi chiều nay mưa cứ rơi ! Để chiều mưa ném ta đi về ngày xưa !

37

Còn gì đâu nữa em ơi ? Gởi tới cho nhau những câu đây với ..
 Còn lại tiếng hát xa xôi ! Tình đã ra khơi mất nhau mà thôi !!

41

Tùng chiều ngồi ngắm mưa bay ? Tùng giọt lệ cay mà người nào hay !

45

Sài Gòn còn nhớ hay quên ? Một đời ngủ say bên trời viễn xứ !!

49

Tùng dòng lệ ướt trên môi ? Này Sài Gòn ơi; này người tình hồi !

53

Cuộc đời chùng đã buông xuôi , Ngàn trùng chia phôi mất nhau mà thôi !..

57